

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1604/31 - 2009 ජුනි 05 වැනි සිකුරාදා - 2009.06.05

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී 23/පී/36/2004.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 2006.02.21 වැනි දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් යටියන්තොට, හක්බෙල්ලාවක, තණකොළවත්ත, නදීගම, උපාලි කඩේ බාරේ, කේ. ඊ. ආර්. කාරියසිංහ මහතා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 200, ශ්‍රී ලංකා මධ්‍යම ගමනාගමන මණ්ඩලය සහ කොළඹ 05, කිරුළ පාර, අංක 200, ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් 2008.09.19 වැනි දිනැති ප්‍රදානය ලබා දී ඇත. එම පනතේ 34(1) වගන්තිය යටතේ එකී ප්‍රදානය සම්බන්ධයෙන් ලබා දී ඇති 2009.05.06 වැනි දිනැති අර්ථ නිරූපණය පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 මැයි මස 27 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තු වේ දී ය,

ඒ 3154 දරන නඩුවේ ප්‍රදානය සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි කිරීමක්

එකී ප්‍රදානය 2008 ඔක්තෝබර් මස 07 වැනි අගභරුවාදා දින අංක 1570/12 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයෙහි පළකරන ලදී.

එකී ප්‍රදානය ම විසින් 2008 සැප්තැම්බර් 19 වැනි දින අත්සන් කර ඇත. මා වෙත යොමු කරන ලද විසැදීම සඳහා විෂය පථය ඔබතුමා විසින් සංශෝධනය කර ඇත.

එම විෂය පථයෙහි (1) කරුණ සම්බන්ධයෙන් ම විසින් නියමයක් කර ඇත.

එහි සඳහන් කර ඇති පරිදි සේවයෙහි පුනස්ථාපනය, හිඟ වැටුප් සහ වන්දි මුදල් ලබා ගැනීමට සේවකයාට හිමිකම් ලැබෙන බව මා නිගමනය කර ඇත.

එසේ වෙතත්, එකී වන්දි මුදල් ප්‍රමාණය කොතෙක්දැයි අර්ථ කථනයක් ලබා දෙන ලෙසට එම නඩුවේ ඉල්ලුම්කරු ගරු අධිකරණයෙන් අයැද තිබුණි.

වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය මේ සේවකයා කෙරෙහි ක්‍රියා කර ඇති ආකාරය අනුව පෙනී යන්නේ, සේවකයා සම්බන්ධයෙන් චෝදනා පත්‍රය සකස් කිරීමේදී පවා ඔහුගේ පෞද්ගලික ලිපි ගොනුව සොයා ගැනීමට නොහැකි වී ඇත.

එසේ ම, ඔහු පැදවූ බස් රිය අනතුරට පත්වූයේ කොතැනකදැයි ද සහ කෙදිනකදැයි ද යන්න පවා හරියාකාරව සඳහන් කර නොතිබුණි. එවන් කරුණු ගැන වගඋත්තරකාර මණ්ඩලය නොසැලකිල්ලෙන් හා වගකීමකින් තොරව ක්‍රියා කිරීම නිසා සේවකයාට නොයෙකුත් ගැහැට සිදු වී ඇත.

එහෙයින් ඔහුට ප්‍රමාණවත් වන්දියක් ගෙවිය යුතු යැයි මම නිගමනය කරමි.

ඒ අනුව, මගේ අනිකුත් නිගමනයන්ට හානියක් නොවී, වන්දි මුදල ද, මේ පැහැදිලි කිරීම ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ වී එක් මාසයක් ඇතුළත වගදන්කරකාර මණ්ඩලය විසින් සේවකයාට ගෙවිය යුතු ය.

එකී වන්දි මුදල, සේවකයා එවකට ලබමින් සිටි වැටුප අනුව මාස තුනක වැටුපක් එනම්, රු. 12,375 (රු. 4125 x 03) වන්දි වශයෙන් වගදන්කරකරුවන් විසින් ගෙවිය යුතු ය.

අනිකුත් සහනයන්ට අමතර ව වන්දි මුදල ගෙවීම ද සාධාරණ හා යුක්ති සහගත යැයි මම විශ්වාස කරමි. ඒ අනුව මම නියෝග කරමි.

කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න,
බේරුම්කරු.

2009 මැයි මස 06 වැනි දින කොළඹ දී අත්සන් කරන ලදී.

06-430

මගේ අංකය : ටී 23/කො/202/2004.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 2005.09.07 වැනි දින අංක 1409/14 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2005.08.30 වැනි දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් රත්මලාන, කඳවල පාර, අංක 31 හි ඩබ්ලිව් එම්. ඒ. පෙරේරා මහතා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 02, ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ. ගාඩනර් මාවත, 12 වන මහල, ප්‍රධාන කාර්යාලය, මහජන බැංකුව අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.04.08 වැනි දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 මැයි මස 27 වැනි දින,

කොළඹ 05,

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

නඩු අංකය : ඒ 3124

ඩබ්ලිව්. එම්. ඒ. පෙරේරා,
අංක 31, කඳවල පාර,
රත්මලාන.

සේවක ඉල්ලුම්කරු

සහ

මහජන බැංකුව,
ප්‍රධාන කාර්යාලය,
12 වන මහල,
ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ. ගාඩනර් මාවත,
කොළඹ 02.

සේවා යෝජක

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධයෙන් කරනු ලබන

ප්‍රදානය යි

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වැනි පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වැනි වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති ඇමතිතුමන් වන අනාවැද සෙනෙවිරත්න මැතිතුමන් වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව ඉහත සඳහන් කළ පාර්ශ්වකරුවන් අතර පවත්නා එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා වර්ෂ 2005 අගෝස්තු මස 30 වැනි දින දරන නියෝගය මගින් මා පත් කරනු ලැබ, මා වෙත යොමුකරනු ලැබ ඇත.

තව ද, කම්කරු කොමසාරිස්තුමාගේ, 2005 අගෝස්තු මස 12 වැනි දිනැති ලිපියෙහි සඳහන් ව තිබෙන ආකාරයට යථෝක්ත පාර්ශ්වයන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය වනුයේ “ මහජන බැංකුව විසින් එහි වසර විසි අට කට (28) වැඩි සේවා කාලයක් සම්පූර්ණ කර විශ්‍රාම ගිණිකම් සඳහා ඉදිරියට සේවය කිරීමට තිබියදී 1986.08.08 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි, ඩබ්ලිව්. එච්. ඒ. පෙරේරා මහතා සේවයෙන් පහ කිරීම හේතුවෙන් විශ්‍රාම වැටුප් ගිණිකම් සඳහා තිබූ අයිතිය ඔහුට අහිමිවීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා නො එසේ නම්, ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳව වේ යනුවෙන් ය.

ඉහත නම් සඳහන් සේවක ඉල්ලුම්කරු 1958 කාර්මික ආරවුල් රෙගුලාසි වල 21(1) රෙගුලාසිය යටතේ ඔහුගේ 2005 සැප්තැම්බර් මස 26 දිනැති ප්‍රකාශය මගින් ඔහුගේ සේවයට අදාළ විස්තර සපයා තිබුණි.

එකී විස්තර අතර 1959 සිට මහජන බැංකුවේ සේවයට බැඳුණු ඔහුගේ සේවය 1987 මාර්තු මස 02 වැනි දින ඉහත කී සේවා යෝජක විසින් නීති විරෝධී ලෙසින් සහ අසාධාරණ ලෙසින් අවසන් කරන ලද හෙයින් පසුගිය කාලයට වේතන සහිතව යළි සේවයෙහි ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කරන ලෙසට අයැදීමින් කොළඹ කම්කරු විනිශ්චය සභාවට අංක 1/208/87 දරන ඉල්ලුම්පත ගොනු කර ඇත.

මෙහිදී අධිකරණය විසින් නිරීක්ෂණය කරනු ලබන වැදගත් කාරණයක් වනුයේ ඔහු කම්කරු විනිශ්චයාධිකාරයෙන් අයැද ඇත්තේ නැවත රැකියාව සේවය නොමැතිව සිටි කාලයට පසු වේතන සහිතව ලබා දෙන ලෙස බව ය. තව ද, විශ්‍රාම වැටුප් සහනයක් අයැද නොමැති කරුණ ද අධිකරණය නිරීක්ෂණය කරයි.

තව ද, එකී කම්කරු විනිශ්චය සභාව විසින් ඔහුගේ ඉල්ලුම්පත්‍රය නිෂ්ප්‍රභ කර ඇත.

කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ එකී තීරණයට විරුද්ධ ව කොළඹ මහාධිකරණය වෙත අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

එකී කොළඹ මහාධිකරණය විසින්, සේවකයාගේ අභියාචනයට, අවසර දෙමින් රු. 4,69,941.60 ක වන්දි මුදලක් ද නඩු ගාස්තු වශයෙන් රු. 5000/- ක් ද ප්‍රදානය කර ඇත. ඒ වන විට සේවකයාගේ විශ්‍රාම යාමේ වයස වන අවුරුදු 55 ඉක්ම ගොස් සිටි බැවින් පුනස්ථාපනය කිරීම වෙනුවට (රු. 3916.80 x 10 x 12) වන්දි මුදලක් ප්‍රදානය කර ඇත.

තව ද, එකී මහාධිකරණ විනිසුරුතුමා ගේ තීරණයට විරුද්ධව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත, අභියාචනයක් කරමින්, ඒ වන විට, ඔහුගේ වයස අවුරුදු 57ක් ව, සිවියේ වී නමුත්, මහාධිකරණය විසින් ඔහු, පුනස්ථාපනය නොකිරීමෙන් නීතිය අනුව, වැරද්දක් සිදුකර තිබේ ද යන්න ගැන. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් සලකා බලන ලෙසට, සේවකයා එකී අභියාචනයේදී අයැද ඇත.

තව ද, එකී මහාධිකරණ විනිසුරුතුමාගේ, එකී නියෝගය, නිෂ්ප්‍රභ කරන ලෙසට, ඉල්ලමින්, සේවා යෝජකයා ද ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත අභියාචනය කර ඇත.

තව ද, 1998 පෙබරවාරි 13 දිනැති අංක HC/ALT/776/93 දරන මහාධිකරණයේ නඩු තීන්දුව ප්‍රකාර, එකග වී තිබූ ආකාරයට රු. 469,941.60 ක මුදලක්, ගෙවන ලෙසට, 2000 සැප්තැම්බර් 12 දිනැති, සිය නියෝගය, මගින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සේවා යෝජකයාට අණකර ඇත.

සේවකයාගේ විශ්‍රාම වැටුප් සහ වැන්දඹු හා අනන්දරු ප්‍රතිලාභ ආදිය ගැන සලකා බලන ලෙස ඉල්ලමින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීන්දුවෙහි අදාළ ඡේදයන් සඳහන් කරමින් 2001 මාර්තු 26 වැනි දා මහජන බැංකුවේ ප්‍රධාන විධායක නිලධාරී / සාමාන්‍යාධිකාරීවරයාගේ සේවකයා විසින් ඉහත කී වන්දි මුදල ලබා ගැනීමෙන් පසුව ඉල්ලා ඇත.

අරමුදලේ රීති ප්‍රකාර සේවකයා විසින් දායක මුදල් ගෙවා තිබේ නම්, සේවකයාගේ මරණයෙන් පසුව, සේවකයා සුදුසුකම් ලබන්නේ නම් පමණක්, සේවකයාගේ ප්‍රතිලාභීන්ට ගෙවිය යුතු බව දන්වමින්, (මානව සම්පත් කළමනාකරු) සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් අත්සන් තබා ඇති 2001 මාර්තු 30 දිනැති CM/1/9/1 දරන ලිපියක පිටපතක් බහාලමින් මහජන බැංකුවේ ප්‍රධාන විධායක නිලධාරී/සාමාන්‍යාධිකාරීගෙන් පිළිතුරක් 2001 ජූලි 25 වැනිදා සේවකයාට ලැබී ඇත.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ආඥාවකට එරෙහිව ශ්‍රී ලංකාව තුළ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට වඩා ඉහළ අධිකරණයක් නොමැති බැවින් 2001 අප්‍රේල් මස 18 වැනි දිනැතිව ජීනීවාහි, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කොමසාරිස්වරයා වෙත දිවුරුම් පෙන්සමක් මාර්ගයෙන් සේවකයාගේ දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කර ඇත.

සිවිල් සහ දේශපාලනික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිඥාවෙහි (Optional protocol) යටතේ සලකා බැලීම සඳහා පිනීවාහි මානව අයිතිවාසිකම් කමිටුව විසින් සේවකයාගේ ඉල්ලුම් පහ පිළිගන්නා ලදුව, ඒ බව 2002 ජූලි මස 12 වැනි දිනැති අංක 1091 / 2002 දරන සංනිවේදනය යටතේ ලියාපදිංචි කර ඇති බව තහවුරු වේ.

තව ද, මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් ක්‍රියා කිරීම සඳහා තිබෙන සියලු ම රාජ්‍ය හා දේශීය පිළියම් සියල්ල සේවකයා විසින් උපයෝගී කර නොමැති බව එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසමේ අණ පරිදි එහි නිරීක්ෂණ ඉදිරිපත් කර ඇත.

තව ද, 2003, අගෝස්තු 20 දිනැතිව සිවිල් සහ දේශපාලනික අයිතිවාසිකම්, සම්බන්ධව මානුෂික අයිතිවාසිකම් කමිටුවේ තීරණය පහත දැක්වෙන සේ ප්‍රකාශ කර ඇත.

එනම්, සේවකයා සේවයෙන් පහ කිරීම නිත්‍යානුකූල ද, නැත් ද යන්න පිළිබඳවත් එයින් උද්ගත වූ හානියේ ප්‍රමාණය පිළිබඳවත්, දේශීය අධිකරණයන් ඉදිරියේ තිබූ කාර්යාලියෙහි කොටසක් ව තිබූ බවට හිමිකම් පිළිබඳව ප්‍රශ්නය කිසිකලෙකින් සංයුක්ත විශේෂයන් සේවකයාගේ විශ්‍රාම වැටුප් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව ඔහුට ඇති හිමිකම් සම්බන්ධයෙන්, කොටසක් වශයෙන් සංයුක්ත නොවීය. විශේෂයෙන් 2000 සැප්තැම්බර් මස 12 වැනි දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණයේදී මේ කාරණය ගැන සලකා නොමැත.

සේවකයාගේ මාසික විශ්‍රාම වැටුප, පසුගිය කාලයට නොගෙවා හිඟව ඇති මුදල් ද සමග ලබා ගැනීමට පිළිවන් වන සේ මානව අයිතිවාසිකම් කමිටුවේ තීරණයෙහි අදාළ ඡේදයන් සඳහන් කරමින්, 2003 නොවැම්බර් 10 වැනි දා සේවා යෝජකයා වෙත සේවකයා තවදුරටත් ඉල්ලුම් කර ඇත.

තව ද, ඔහුගේ ඒ ඉල්ලීම කිසිම හේතුවක් නොදී, 2003 නොවැම්බර් 28 දිනැතිව මහජන බැංකුවේ ප්‍රධාන නීති නිලධාරී විසින් සේවකයාගේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති බව සේවකයාගේ ස්ථාවරය විය.

එබැවින්, ඉහත දක්වන ලද කරුණු සියල්ල ම සහ ඒ සම්බන්ධව සියලුම ලේඛන, කම්කරු මහ කොමසාරිස් තුමා වෙත 2004 ඔක්තෝබර් මස 06 වැනි දිනැතිව ලිඛිත පැමිණිල්ලක් සේවකයා ඉදිරිපත් කර ඇත. එම කරුණු දැන් මා ඉදිරියේ පවත්නා බවට ඔහු ප්‍රකාශ කර ඇත.

ඒ කරුණු අනුව-

(අ) සේවකයාගේ විශ්‍රාම වැටුප, වැන්දඹු හා අනන්දරු සහ අනිකුත් ප්‍රතිලාභ ඔහුට සේවා යෝජකයා විසින් අහිමි කිරීම අසාධාරණ බවත්,

(ආ) එකී විශ්‍රාම වැටුපට සහ වැන්දඹු හා අනන්දරු සහ ඒ හා සම්බන්ධ අනෙකුත් ප්‍රතිලාභවලට ඔහුට හිමිකමක් තිබෙන බවට ප්‍රකාශ කරන ලෙසට, කාර්මික අධිකරණයෙන් සේවකයා ඉල්ලුම් කර ඇත.

සේවා යෝජක ගේ ස්ථාවරය

සේවා යෝජක වගඋත්තරකරුගේ ස්ථාවරය පෙන්වා දෙමින් වග උත්තරකරුගේ නීතිඥවරයා සිය 2005 ඔක්තෝබර් මස 18 වැනි දින ප්‍රකාශය මගින් මෙසේ සඳහන් කර ඇත:-

- (i) 1962.04.02 වැනි දින සිට සේවකයා බැංකුවේ සේවයෙහි නියුක්ත කර ඇත.
- (ii) එසේ ම, 1986.07.07 වැනි දින සිට ඔහුගේ සේවය අවසන් කර ඇත.
- (iii) සේවකයා කම්කරු විනිශ්චය සභාව වෙත, ඉදිරිපත් කරන ලද ඉල්ලුම් පත 1993.02.13 වැනි දිනැති නියෝගය මගින් නිෂ්ප්‍රභ කර ඇත.
- (iv) එකී නියෝගයට එරෙහිව මහාධිකරණයට අභියාචනය කරනු ලැබ, මහාධිකරණය විසින් කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ නියෝගය ඉවත ලා, රුපියල් 469,941.60 ක මුදලක් වන්දි වශයෙන් ප්‍රදානය කර ඇත.
- (v) එකී මහාධිකරණයේ නඩු තීන්දුවට විරුද්ධව සේවකයා සහ බැංකුව යන දෙපාර්ශ්වයම විසින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට (අංක S.C. 67/98 සහ 61/98 දරන නඩුව) අභියාචනය කර ඇත.

(vi) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් 2000.09.12 වැනි දින අභියාචන දෙක ම නිශ්ප්‍රභ කරන ලදී.

(vii) මහාධිකරණය ඉදිරියේ සහ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉදිරියේ විශ්‍රාම වැටුප් සඳහා සේවකයා ඉල්ලීමක් කර නැති බැවින්, ඉන් පසුව එවන් ඉල්ලීමක් කිරීමෙන් ඉල්ලුම්කරු ප්‍රතිබන්ධනය වී ඇත.

(viii) ඉල්ලුම්කරුගේ සේවය අවසන් කරන ලද අවස්ථාවේ දී, ඔහු ගේ වයස අවුරුදු 55 ට ළඟා වී නොතිබුණු බැවින්, වග උත්තරකාර බැංකුවේ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමේ ක්‍රමයෙහි රීති අනුව ඔහු විශ්‍රාම වැටුපකට හිමිකමක් නොලබයි.

(ix) ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉදිරියේ දී තිබූ නඩුව 2000.09.12 වැනි දා අවසන් කර ඇති බැවින්, "කාර්මික ආරවුලක්" යන පාඨයේ අර්ථය තුළ ඉල්ලුම්කරු සහ වගඋත්තරකාර බැංකුව අතර එවන් ආරවුලක් නොතිබුණේය.

(x) එබැවින් එකී ආරවුල යොමු කරන ලද අවස්ථාවේ දී ඉල්ලුම්කරු සහ වගඋත්තරකරු අතර ප්‍රාණවත් ආරවුලක් නොතිබූ බැවින්, එය නීතිය අනුව දෝෂ වන බව වග උත්තරකරු ප්‍රකාශ කර ඇත.

(xi) සේවකයාගේ නීතිඥවරයා, සේවා යෝජකයාගේ ප්‍රකාශයේ දී අඩංගු කරුණුවලට එරෙහිව යම් යම් කරුණු මත සිය අදහස් 2005 නොවැම්බර් 27 වැනි දා ඉදිරිපත් කර ඇත.

H.C.A.L.T. 776/93 දරන මහාධිකරණ නඩුවේදී හා/හෝ අංක. 61/98 සහ අංක 67/98 යන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩුවේදී සේවකයාගේ විශ්‍රාම යෑමේ සහ විශ්‍රාම වැටුප් සහ/හෝ වැන්දඹු අනන්දරු ප්‍රතිලාභ සේවකයාට ලැබිය යුතු බවට සඳහනක් සහ/හෝ නියෝගයක් කර නැති බව මම නිරීක්ෂණය කරමි.

ත ව ද, සිවිල් සහ දේශපාලනික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිඥාවේ 28 ව්‍යවස්ථාව යටතේ ස්ථාපිත මානව හිමිකම් කමිටුවේ තීරණය අනුව නිකුත් කරන ලද වාර්තාවේ 6:4 ඡේදය පරිශීලනය කරන විට, බෙරුම්කරු වශයෙන් මම මෙසේ නිරීක්ෂණය කරමි. ඒ අනුව සේවකයාගේ -

(අ) ඉල්ලුම්කරුගේ විශ්‍රාම වැටුප් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව කමිටුව නිගමනය කරන්නේ එවන් හිමිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය දේශීය ප්‍රතිකර්මයන් ඉදිරියේ පවත්වන ලද ක්‍රියාවලියෙහි කොටසක් වශයෙන් කිසි විටෙක සලකා නොබැලූ බවත්, එකී දේශීය අධිකරණයන් සලකා බලන ලද්දේ සේවකයාගේ සේවයෙන් පහ කිරීමේ නීත්‍යානුකූලභාවය සහ එයින් සිදු වූ හානියේ ප්‍රමාණය සම්බන්ධයෙන් බවත්, විශේෂයෙන් 2000 සැප්තැම්බර් මස 12 වැනි දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නියෝගයේදී මේ ප්‍රශ්නය ගැන සිය අවධානය යොමු නොකරන ලද බවත් ය. සමහර විට සේවකයාගේ නීත්‍යානුකූල විශ්‍රාම වැටුප් හිමිකම ඔහුට, ඔහුගේ පූර්ව සේවා යෝජකයා ප්‍රතික්ෂේප කරනවා විය හැක. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔහුගේ අයිතිවාසිකම් ගැන සාධාරණත්වය තහවුරු කිරීම සඳහා ඔහුගේ සේවා යෝජකයාට එරෙහිව දේශීය පිළියම් රැසක් තිබෙන බව කමිටුව නිරීක්ෂණය කර ඇත. ඒ අනුව, මේ හිමිකම් පෑම Optional Protocol හි 5 වැනි

ව්‍යවස්ථාවේ (6) ඡේදය යටතේ, දේශීය පිළියම් සියල්ල ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට අපොහොසත් වීම නිසා මේ හිමිකම් පෑම පිළිගත නොහැක. එහි 02 සහ 05 ව්‍යවස්ථාවල 2 (6) ඡේදය යටතේ මේ ආයතනයට කරන ලද සන්නිවේදනය පිළිගත නොහැකි යැයි මානව හිමිකම කමිටුව තීරණය කර ඇත.

මෙසේ එකී වැදගත් ලේඛන ගැන මගේ නිරීක්ෂණයන් කිරීමෙන් පසුව, මේ නඩුවේ සාක්ෂි විමසීම ආරම්භ කිරීමට මම තීරණය කළෙමි.

මා විසින් තීරණය කරනු ලැබීමට ඇති කාරණය කෙරෙහි මේ ආරවුල විසඳීමේ කාර්යය සජීවී කාර්මික ආරවුලක් නොමැති බවට මේ නඩුවේ වග උත්තරකාර මහජන බැංකුව වෙනුවෙන් පෙනී සිටි උගත් නීතිඥ සුරේශ්වර්ද්‍ර මහතා විසින් ඉදිරිපත් කළ විරෝධය ගැන 2006.03.17 වැනිදා මගේ තීරණය දැනිමි. එකී තීරණය 2006.03.17 වැනි දින සවිස්තරව පිටු 05 කින් සමන්විත විය.

මගේ තීරණය වූයේ ගරු ඇමතිතුමා විසින් මා වෙත බේරුම් කිරීම සඳහා යොමු කිරීමටත්, මා විසින් විනිශ්චය කිරීමටත් සජීවී ආරවුලක් පැවතුණ බව ය.

ඒ අනුව 2006.08.21 වැනි දා සාක්ෂි දීම සඳහා සේවකයා කැඳවන ලදී.

සේවක පෙරේරා ගේ මූලික සාක්ෂිය සටහන් කරන ලදී.

ඔහුගේ සාක්ෂියේ දී ඔහු 1959 දී මහජන බැංකුවට මුලින්ම සේවයට බැඳුණු බවත්, සේවකයා එසේ මුලින් බැඳුණේ සමූපකාර බැංකුවට බවත්, පසුව එකී සමූපකාර බැංකුව, මහජන බැංකුව විසින් පවරා ගන්නා ලද බවත්, ඒ තුළ ඔහුව තාවකාලික ලිපිකරු වශයෙන් එහි සේවය කළ බවත් පැවසී ය. මගේ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දෙමින් ඔහු කියා සිටියේ සමූපකාර බැංකුවේ සිටි සෑම සේවකයෙකුම හා එහි සියලු ම වත්කම් මහජන බැංකුව විසින් පවරා ගත් බව හෙතෙම පැවසී ය. තව ද මහජන බැංකුවේ විශ්‍රාම වැටුප් හිමිකම තිබූ බවත් තවද, වරින් වර විධායක නිලධාරියකු වශයෙන් උසස්වීම් ලැබුණු බවත් දෙපාර්තමේන්තු කළමනාකරු වශයෙන් ද, ජ්‍යෙෂ්ඨ කළමනාකරු වශයෙන් ද, නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන කළමනාකරු වශයෙන් ද ඔහුට උසස් වීම් ලැබුණු බවත්, හෙතෙම පැවසී ය.

මෙසේ සේවය කරමින් සිටිය දී 1986.08.08 වැනි දිනැති ලිපිය, AA. 1 වශයෙන් ලකුණු කළ ලිපිය මගින් ඔහුගේ වැඩ තහනම් කළ බව පැවසී ය. එසේ වැඩ තහනම් කළා ට පසුව චෝදනා පත්‍රයක් නිකුත් කරනු ලැබීමෙන් පසුව, විනය පරීක්ෂණයක් පවත්වනු ලැබ ඔහුගේ සේවය, 1987.03.02 වැනි දිනැති ලිපිය මගින්, එනම්, AA. 2 වශයෙන් ලකුණු කර ඇති ලිපියෙන් 1986.08.08 වැනි දින සිට බල පැවැත්වෙන පරිදි ඔහු සේවයෙන් පහ කර ඇත.

සේවය අවසන් කිරීම පිළිබඳ ව ඔහු කම්කරු විනිශ්චය සභාවට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබ එම ඉල්ලුම් පත්‍රය කම්කරු විනිශ්චය සභාව විසින් නිෂ්ප්‍රභ කර ඇත.

ඉන් පසුව කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ නියෝගයට එරෙහි ව මහාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබ මහාධිකරණ

විනිසුරුතුමා විසින් ඔහුට රුපියල් 469,941.60 ක වන්දි මුදලක් ද, නඩු ගාස්තු වශයෙන් රුපියල් 5000 ක් ද ගෙවන ලෙසට මහජන බැංකුවට නියම කර ඇත.

එසේ වුවත්, එම මහාධිකරණ තීන්දුවෙන් අතෘප්තියට පත් සේවකයා එම තීන්දුවට විරුද්ධව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් නඩුව අසා AA.6 වශයෙන් ලකුණු කර ඇති තීන්දුව ප්‍රකාර රුපියල් 469,941.60 ක මුදලක් සේවා යෝජක විසින් සේවකයාට ගෙවන ලෙසට නියම කර ඇත.

ඒ අනුව, මට පෙනී යන්නේ මහාධිකරණ තීන්දුව එලෙසින්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ද අනුමත කර ඇති බව යි.

එම මුදල වන රුපියල් 469,941.60 ක මුදල සේවකයා විසින් ලබා ගත් බව මා විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දෙමින් සේවකයා පැවසී ය.

ඊට පසුව විශ්‍රාම වැටුප සම්බන්ධයෙන් සේවා යෝජක මහජන බැංකුවට ආයාචනයක් කර ඇත.

විශ්‍රාම වැටුප් සම්බන්ධයෙන් -

2000.11.08 වැනි දිනැති ලිපියක් විශ්‍රාම වැටුප සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකාර මහජන බැංකුවට යවා ඇත. AA. 07 යනු එකී ලිපිය යි. එම ලිපියට ඔහුට පිළිතුරක් නොලැබුණු හෙයින් 2001.01.27 වැනි දින නව ලිපියක් එනම්, AA. 08 යනුවෙන් ලකුණු කර ඇති ලිපියක් වගඋත්තරකාර බැංකුවට යවා ඇත. එයට ද පිළිතුරක් ඔහුට ලැබී නැත. එම ලිපියට ද පිළිතුරක් නොලැබූ බැවින් තවත් ලිපියක් 2001.03.26 වන දින යවා ඇත.

කෙසේ වෙතත්, AA. 10 ට පිළිතුරක් ලැබී ඇත. එකී පිළිතුර AA. 11 වශයෙන් ලකුණු කර ඇත. එම පිළිතුරෙහි සඳහන් ව තිබුණේ විශ්‍රාම වැටුප් සම්බන්ධව සේවකයා විසින් කරනු ලබන කිසිම දැනුම් දීමක් සේවා යෝජක විසින් භාර නොගන්නා බවත්, එසේම මෙම කරුණ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් නිරාකරණය කර තිබෙන හෙයින් ඒ ගැන සේවකයා විසින් තවදුරටත් බැංකුව සමග ලිපි ගණුදෙනු නොකරන ලෙසටත් යනුවෙන් ය.

(අදාළ එම ලිපිය AA. 11 "x" යනුවෙන් ලකුණු කර ඇත)

බැංකුව විසින් එවන ලද එකී ලිපියෙහි අන්තර්ගතය අනුව වගඋත්තරකාර මහජන බැංකුව විසින් විශ්‍රාම වැටුප්, වැන්දඹු හා අනන්දරු ප්‍රතිලාභ නොගෙවන බව දැනුම් දුන් නිසා සේවකයා මානව හිමිකම් කොමිසමට කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇත. එසේ කරන ලද්දේ දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් මගින් බවත්, එම ලිපියට මානව හිමිකම් කමිටුව විසින් AA. 12 "x" යන පිළිතුර ලද බව සේවකයා පැවසී ය. ඊට පසුව එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කමිටුවේ තීරණය ඔහු වෙත දන්වා ඇත.

එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කමිටුව විසින් 2000.10.17 වැනි දිනැතිව එවන ලද ලේඛනය AA. 13 "x" වශයෙන් ලකුණු කරයි.

AA. /07, AA. /08, AA. /09, AA. /10, AA. /11, AA. /11 "x" AA. /12 සහ AA. /13 "x" යන ලේඛන ඔප්පු කිරීමට යටත්ව ලකුණු කළයුතු බවට වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ උගත් නීතිඥවරයා කරුණු සැලකර ඇත.

AA. /16, ලිපියෙහි, සේවකයාගේ ඉල්ලීමට බැංකුව විසින් ඉඩ දීමට නොහැකි වීම ගැන කණගාටු වන බව දන්වා ඇත. ඒ අනුව, සේවකයා කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්තුමාට ඒ තත්ත්වය විස්තර කර ලිපියක් යවා ඇත.

එය AA. /17, ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර තිබේ. කම්කරු කොමසාරිස්තුමා සේවකයාගේ සැල කිරීමේ ප්‍රතිචාරයක් වශයෙන්, සේවා යෝජක මහජන බැංකුව වෙත ලිපියක් යවා ඩබ්ලිව්. එම්. ඒ. පෙරේරා එනම්, සේවකයාට විශ්‍රාම වැටුප් පිරිනැමීමට නොහැකි නීතිමය බාධාවන් කවරේද යන්න, කම්කරු කොමසාරිස්තුමා වෙත වාර්තා කරන ලෙසට වගඋත්තරකාර බැංකුවට දන්වා ඇත.

ඉන් පසුව කම්කරු කොමසාරිස්තුමා විසින් සේවකයාට දන්වා සිටියේ බේරුම්කාර මණ්ඩලයට මේ කාරණය යොමු කළ බව ය.

සේවකයා තවදුරටත් සාක්ෂි දෙමින් මේ අධිකරණයෙන් ඉල්ලා සිටින සහනය වන්නේ ඔහුට අහිමි කර තිබෙන විශ්‍රාම වැටුප් සහ වැන්දඹු අනන්දරු අරමුදල ලබා දෙන ලෙස යි. වැන්දඹු සහ අනන්දරු අරමුදල ගෙවනු ලබන්නේ විශ්‍රාම හිමිකම් තිබෙන අයට පමණක් බව සේවකයා පවසා ඇත.

“සේවකයින් විශ්‍රාම ගැන්වීම” යන සිරස්තලය යටතේ සේවක වක්‍රලේඛ අංක 286/97 යන වක්‍රලේඛය 1997.10.10 වැනි දින බැංකුව විසින් නිකුත් කර ඇත. එම වක්‍ර ලේඛය AA. /20(k) වශයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇත.

විශ්‍රාමිකයන්, විශ්‍රාම ගැන්වීම යටතේ සේවක වක්‍රලේඛ අංක 286/97 (3) යනුවෙන් 1998.07.20 දිනැතිව වගඋත්තරකාර මහජන බැංකුව විසින් නිකුත් කර ඇති ලේඛනයක් බව ඔහු පැවසී ය.

2006.12.14 වැනි සේවකයාගෙන් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීම ආරම්භ කරන ලදී. හරස් ප්‍රශ්නයකට එනම් “එහි සඳහන් කරන හැටියට තමාගේ සේවය අවසන් කළ අවස්ථාවේදී තමාගේ වෛකල්පිත විශ්‍රාම යාමේ වයසටවත් එළඹ තිබුණේ නෑ නේද?” යන ප්‍රශ්නයට ඔහු දුන් පිළිතුර “නැහැ” යනුවෙනි.

මහාධිකරණයේ තීන්දුවෙහි, විශ්‍රාම වැටුපක් ගැන සඳහන් වීමක් නැති බව සාක්ෂිකරු පිළිගෙන ඇත. කම්කරු විනිශ්චය සභාවට ඉදිරිපත් කළ ඉල්ලුම් පත්‍රයෙහි විශ්‍රාම වැටුපක් ගැන සඳහන් කර නැති බව සාක්ෂිකරු පිළිගන්නේ ය. මහාධිකරණයේදී අදාළ අභියාචනයෙහි විශ්‍රාම වැටුපක් ගැන කිසිම සටහනක් නොවූ බව සාක්ෂිකරු පිළිගෙන තිබේ. ඒ වන විට විශ්‍රාම වැටුපක් ගැන කිසිම සඳහනක් නොකළ බවත්, නිශ්චිත විශ්‍රාම වැටුපක් ඉල්ලා නොසිටි බවත්, සේවකයා පිළිගෙන ඇත.

“තමාට ඒ අන්දමේ සාධාරණ හේතුවක් තිබුණේ නම්, විශ්‍රාමික වයසට පෙර විශ්‍රාම ඉල්ලා සිටීමට තිබුණා නේද?” යන හරස් ප්‍රශ්නයට “නැහැ” යනුවෙන් ඔහු පිළිතුරු දී ඇත. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළ අභියාචනයේදී ඉල්ලා සිටි සහන අතර විශ්‍රාම වැටුප ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ ද? යන ප්‍රශ්නයට “නැත” යනුවෙන් පිළිතුරු දී ඇත.

“එසේ තමන්ව සේවයෙන් පහ කරන ලද්දේ තමන්ට විරුද්ධව චෝදනා පත්‍රයකුත් ඉදිරිපත් කර ඉන් අනතුරුව විනය පරීක්ෂණයකුත් පැවැත්වීමෙන් අනතුරුව තේද? යන ප්‍රශ්නයට “ඔව්” යනුවෙන් පිළිතුරු ලැබුණි. එකී විනය පරීක්ෂණයේ දී ඉදිරිපත් වූ කරුණු අනුව ඔහුගේ සේවය 1986.08.08 වැනි දිනයේ දී අවසන් කර ඇත.

2007.07.13 වැනිදා මේ අනුව වැඩිදුර පවත්වා ගෙන යෑමට නියම කළේ. ඒ අනුව, පෙර දින දී සාක්ෂි දුන් සාක්ෂිකරුගෙන් වැඩිදුරටත් හරස් ප්‍රශ්න අසනු ලැබී ය.

කම්කරු උසාවියේ දී සහ මහාධිකරණයේදී විශ්‍රාම වැටුප් ගැන ඉල්ලීමක් නොකළ බව සාක්ෂිකරු පැවසීය. තවද, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ දී ද විශ්‍රාම වැටුප ඉල්ලා සිටියේ නැති බව සාක්ෂිකරු පිළිගෙන ඇත.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ දී දෙපක්ෂය විසින් සමථයකට පත් වූ බව එකී නඩු තීන්දුවේදී සඳහන් කර ඇත. මහජන බැංකුවේ විශ්‍රාම වැටුප් චක්‍රලේඛයක් සාක්ෂිකරු දැක තිබෙන නමුත්, එය සාක්ෂිකරු විසින් අධ්‍යයනය නොකළ බව මේ ඉල්ලුම්කරු පැවසී ය.

මේ අවස්ථාවේදී මහජන බැංකුවේ විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳ රීති ලේඛනයක් සාක්ෂිකරුට පෙන්වා ප්‍රශ්න කළවිට එය තමා දැක්කේවත්, එවන්තක් තිබෙන බව දන්නේවත් නැති බව සාක්ෂිකරු ප්‍රකාශ කර ඇත.

විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය විටින් විට සංශෝධනය කර ඇති බව සේවකයා ප්‍රකාශ කළේ ය. එකී වෙනස් වීම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පිළිවෙත පිළිබඳව වැඩි විස්තර අඩංගු පොදු උපදේශ වක්‍රලේඛ, ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව මගින් නිකුත් කරන ලද බව පිළිගත් නමුත්, පොදු උපදේශ වක්‍රලේඛ ඔහු දැක නැති බව ද, අධිකරණය විසින් අසන ලද ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දෙමින් සාක්ෂිකරු පවසා ඇත.

මහජන බැංකුවේ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම පිළිබඳව, R/01 දරන චක්‍ර ලේඛය සාක්ෂිකරුට පෙන් වූ විට ඒ පිළිබඳව සාක්ෂිකරු දන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කර ඇත.

වගඋත්තරකාර බැංකුවේ උගත් නීතිඥවරයා R/01 චක්‍ර ලේඛනයෙහි තිබෙන ප්‍රතිපාදන අනුව සාක්ෂිකරුට විශ්‍රාම වැටුප් හිමි නැති යයි, යෝජනා කළ විට, සාක්ෂිකරු ඒ ගැන දන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කර ඇත.

එතැනින් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීම අවසන් කරන ලදී.

2007.11.20 වැනි දින සාක්ෂිකරුගෙන් නැවත ප්‍රශ්න අසන ලදී. R/01 යනුවෙන් වගඋත්තරකාර බැංකුවෙන් නිකුත් කරන ලද ලේඛනය සේවකයාට පෙන්වන ලද අවස්ථාවේදී, එකී ලේඛනය සාක්ෂිකරු විසින් දැක තිබුණේ නැති බවත්, සහ සේවකයාගෙන් නැවත ප්‍රශ්න ඇසූවිට එවැන්නක් දැක්කේ නැති බවත්, ප්‍රකාශ කර ඇත. තව ද, AA./04 දරන මහාධිකරණයේ නඩු තීන්දුවේ දී කිසිම තැනක විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳව කොහේවත් සඳහන් කර නොමැති බව නැවත ප්‍රශ්න ඇසීමේදී සේවකයා පවසා ඇත.

මේ අවස්ථාවේදී AA./01 සිට AA./20 (H) දක්වා ලේඛන ලකුණු කරමින් සේවකයාගේ නඩුව අවසන් කරන ලදී.

වගඋත්තරකාර බැංකුව වෙනුවෙන් 2008.01.21 වැනි දා, සාක්ෂිකරුවකු කැඳවන ලදී.

නියෝජ්‍ය කළමනාකරු වන කුමාරසිංහ පරණවිතාන මහතා සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. ඔහු නියෝජ්‍ය කළමනාකරු වශයෙන් කටයුතු කරන්නේ මහජන බැංකුවේ චේතන හා විශ්‍රාම වැටුප් අංශයේ බව පැවසීය. සේවකයකු ස්ථිර සේවකයෙකු වශයෙන් මහජන බැංකුවේ අවුරුදු 10ක සේවා කාලයක් සේවය කර තිබීම, මූලික අවශ්‍යතාවයක් වන අතර, විශ්‍රාම වැටුප් ලැබීමට එකී සේවකයාගේ වයස අවුරුදු 55 ඉක්මවා සිටිය යුතු බව සාක්ෂිකරු ප්‍රකාශ කළේය.

ඉහළ විධායක මට්ටමේ අයට අවුරුදු 60 වන තෙක් සේවා දිගු කිරීම, වරින්වර සේවකයාගේ ඉල්ලීම මත ලබාදෙන බව ඔහු පැවසී ය. අර්ථසාධක අරමුදල සහ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාවේ සිංහල පරිවර්තනය R/01 (A) වශයෙන් ලකුණු කරන ලදී. R/01 වශයෙන් ලකුණු කර තිබෙන්නේ මහජන බැංකුවේ අර්ථසාධක අරමුදල සහ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයේ කොන්දේසි වන ඉංග්‍රීසි මුල් ලේඛනය යි.

සේවකයින්ට අර්ථසාධක අරමුදලේ ප්‍රතිලාභ ගෙවීම ගැනත්, ඊට අමතරව විශ්‍රාම වැටුප් ප්‍රතිලාභ ගෙවීම ගැනත් R/01 සහ R/01(A) ලේඛනයේ අඩංගුව තිබේ. මෙය 1996 ට පෙර පැවති ව්‍යවස්ථාවක් වේ.

මේ කාරණය R/01(A) ලේඛනයේ 29 වැනි පිටුවේ සඳහන් වේ.

විශ්‍රාම වැටුප් ව්‍යවස්ථාවේ 39 වැනි පිටුවේ 07 වැනි වගන්තිය සාක්ෂිකරුට පෙන්වන ලදුව එහි 07(1) හි අන්තර්ගතය වෙත අධිකරණයේ අවධානය යොමු කරන ලදී.

එහි සඳහන් වන්නේ ශාරීරික හෝ මානසික දුබලතාවයකින් පෙළෙන්නා වූ සේවකයකුට, වෛද්‍ය නිරීක්ෂණ මත මිස විශ්‍රාම වැටුපක් දෙනු නොලබන බවයි.

මෙම ව්‍යවස්ථාව 1961.07.01 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක විය. ඊට පසුව 1996 දී එහි වෙනසක් සිදුව ඇත.

ඒ වෙනස වූයේ පරිවර්තික විශ්‍රාම වැටුප සම්බන්ධයෙන් බව නිරීක්ෂණය කරමි.

1996 වෙනස ඇති වූ අවස්ථාවේ දී මහජන බැංකුව විසින් පිළියෙල කරන ලද භාර ඔප්පුවක පිටපතක් R/02 වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලදී. R/02 ලේඛනය පරිශීලනය කිරීමේදී මට පෙනී යන්නේ, විශ්‍රාම වැටුපේ ප්‍රමාණය ගණනය කිරීමේදී අනුගමනය කළ යුතු පදනම කුමක් ද? යන්න ය.

යම්කිසි සේවකයකු ඔහු විසින් කරන ලද විෂමාවාරයක් හේතුවෙන් සේවයෙන් පහ කිරීම මත සේවකයාට විශ්‍රාම වැටුප් ලැබීමට ඔහුට අයිතිවාසිකමක් තිබේ ද? යන්න ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් හෝ විසඳුමක් එකී R/02 හි සඳහන්ව නැති බව මම නිරීක්ෂණය කරමි.

හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමේදී සේවකයාගේ උගත් නීතිඥවරයාගේ පරිශ්‍රමය වී ඇත්තේ, R/01, R/01(A), සහ R/02 යන ලේඛන වල අවශ්‍යත්වයට අභියෝගයක් එල්ල කිරීමයි.

මේ ගැන එසේ ඉදිරිපත් කරන ලද අභියෝගය පදනම් විරහිත බව මම නිගමනය කරමි.

මේ අන්දමට හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් අනතුරුව වගඋත්තර පාර්ශ්වයේ උගත් නීතිඥවරයා විසින් පැහැදිලි කිරීමක් විනිශ්චය සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලදී.

“මෙම පැමිණිලිකරුගේ සේවය වගඋත්තරකරු විසින් අවසන් කරනු ලැබූවට පසු ඔහු කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ නඩුවක් ගොනු කළා. ඒ නඩුවේදී ඔහුට අවාසි සහගත තීන්දුවක් දෙනු ලැබ ඔහු ගේ සාක්ෂියේ දී ඔහු කියා තිබෙන පරිදි ඔහු ලකුණු කළ ලේඛන වලින් පෙනී යන පරිදි මහාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළා. මහාධිකරණය විසින් නිගමනය කරනු ලැබූවා ඔහුගේ සේවය අවසන් කිරීම අසාධාරණයි කියා. නමුත් ඔහුගේ වයස් සීමාව නඩුව දිගින් දිගටම ඇදී ගිය නිසා ඔහුගේ විශ්‍රාම වයස ලඟාවී ඇති හෙයින් ඔහු යළි සේවයේ ස්ථාපිත කරනවා වෙනුවට, ඔහුට වන්දි නියම කළා. ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ දී වගඋත්තරකරු සහ පැමිණිලිකරු යන දෙපාර්ශ්වයම සමථයකට පත් වුණා. ඒ සමථය ගැන කිසිවක් සඳහන් වන්නේ නැහැ.”

වගඋත්තරකරුගේ උගත් නීතිඥවරයා විසින් කරන ලද පැහැදිලි කිරීම සමඟ මම එකඟ වෙමි.

2008.09.02 වැනි දින වගඋත්තරකාර බැංකුව වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන්නා වූ පරණවිතාන සාක්ෂිකරුගෙන් නැවත ප්‍රශ්න විමසීම කරන ලදී.

වැන්දඹු, අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප ක්‍රියාත්මක වන්නේ ඒ සේවක මහතාගේ මරණයෙන් පසුව බව ද, එසේ ගෙවනු ලබන්නේ මූලික වශයෙන්ම සේවකයාට විශ්‍රාම වැටුප් හිමිකම තිබුණොත් පමණක් බවත්, විශ්‍රාම වැටුප් දීමනාව ලැබෙන්නේ නැති නම් වැන්දඹු අනන්දරු දීමනාව ලැබෙන්නේ නැති බවත් සාක්ෂිකරු පැවසීය.

බැංකු සේවකයෙකුට විශ්‍රාම වැටුප් හිමි වීමට නම් එකී සේවකයා වයස අවුරුදු 55 වනතුරු බැංකුවේ සේවය කර තිබිය යුතු බවත්, අවම වශයෙන් අවුරුදු 10 කට වඩා වැඩි කාලයක් බැංකුවේ සේවය කර තිබෙන්නා ඕනෑ බවත් ඔහු පැවසී ය. සේවකයාට විශ්‍රාම වැටුප් හිමි බවට තීරණයක් කර නොමැති බවද ඔහු අවුරුදු 55 වනතෙක් සේවය කර නොතිබූ බවද සාක්ෂිකරු පැවසීය. සේවකයා අවුරුදු 55ට පෙර බැංකු සේවයෙන් ඉවත් කරන ලද බවද ඔහු පැවසීය. බැංකු සේවයෙන් පහකළ සේවකයෙකු හැටියට මේ ඉල්ලුම්කාර සේවක මහතා සලකනු ලැබ ඇති බවත්, ඒ අනුව විශ්‍රාම වැටුප් කොයි අවස්ථාවක හෝ ගෙවා නැති බවත් ඔහු පැවසීය.

වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ නඩුව R/01 - R/02 දක්වා ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් මේ නඩුව අවසන් කරන බව බැංකුවේ නීතිඥවරයා කියා සිටියේය.

ඒ අනුව, නඩු විභාගය මෙතනින් අවසන් විය. දෙපාර්ශ්වයම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර පැතු බැවින් ඔවුනට 2008.12.30 වැනි දින හෝ ඊට පෙර සිය ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර දෙන ලදී.

වගඋත්තරකාර බැංකුවේ නීතිඥවරයාගේ ලිඛිත දේශනයේ දී අනෙකුත් කරුණු අතර, විශ්‍රාම වැටුප් ලැබීමට ඉල්ලුම්කරු සුදුසුකම් ලබන්නේ, අවුරුදු 10 ක සේවය සම්පූර්ණ කර තිබීමෙන් සහ ඔහු වයස අවුරුදු 55 වනතෙක් සේවය කර තිබීම හේතුවෙන් බව පැහැදිලි කර ඇත.

මේ අවශ්‍යතා දෙකෙන් එකක් වන, අවුරුදු 55 දක්වා සේවය කර තිබීම සේවකයා විසින් ඉටුකර නැත.

විශ්‍රාම යෑම පිළිබඳ රීතිවල දක්වා ඇති, විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමේ ක්‍රමයෙන් බැහැරට යෑමට නොහැකි වන්නේ සේවකයන් දහස් ගණනක් සිටින වගඋත්තරකාර බැංකුව සංකීර්ණ සංවිධානයක් වීම නිසා බව නීතිඥවරයා පෙන්වා දී ඇත.

අවසාන වශයෙන් ලිඛිත දේශනයෙහි සඳහන් වන්නේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයේ ප්‍රතිපාදන අනුව සේවකයාට විශ්‍රාම වැටුප් ලැබීමට හිමිකමක් නොලැබෙන බවයි.

පැමිණිලිකරුගේ උගත් නීතිඥවරයා ද ලිඛිත දේශනයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. ඔහු ප්‍රධාන වශයෙන් පවසා සිටියේ R/01 සහ R/01(A) , R/02 ලේඛන මේ අධිකරණය විසින් පිළිනොගතයුතු හා අවශ්‍ය ලේඛන නොවන බවයි. එහෙත් එකී ලේඛන ව්‍යාජ ඒවා නොවන බැවින්, ම විසින් ඒ ලේඛන පිළිගත යුතු බව නිගමනය කරමි.

තවද, විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය කම්කරු විනිශ්චය සභාවේදී හෝ මහාධිකරණයේදී හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ දී සේවකයා විසින් ඉදිරිපත් නොකිරීම හේතුවෙන් සේවකයාගේ විශ්‍රාම වැටුප් ඉල්ලීම ගැන මේ අධිකරණයට පළමු වරට ඉල්ලා සිටීම ගැන මේ අධිකරණය විසින් සළකා බැලීම ඉහතකී අධිකරණයන් කෙරෙහි අනිසි ලෙස මැදිහත් වීමක් ලෙස මා සලකන බැවින් ද එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ කමිටුවේ තීරණය අනුව තීරණයක් දීමට නිසි දේශීය අධිකරණයක් වශයෙන් මේ කාර්මික අධිකරණය නිසි බලතල සහිත ආයතනයක් නොවන බව මා විශ්වාස කරණ බැවින් ද විශ්‍රාම වැටුප් දීම සඳහා නිශ්චිත සේවා කාලයක් නියම කර ඇති විටදී, ඒ සේවා කාලය සපුරා ලීමට තව වසර දෙකක් තිබියදී මේ සේවකයාට එකී අවුරුදු දෙකේ අවශ්‍යතාව නොසලකා ඔහුට විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට මා විසින් වගඋත්තරකාර බැංකුවට නියෝග කළහොත්, එය පූර්වාදර්ශයක් කරගෙන බැංකුවේ සේවය කරන ඒ තත්ත්වයේ සිටින, අනික් සේවකයන් විසින් ද, විශ්‍රාම වැටුප් ඉල්ලා සිටිමින්, ඉල්ලීම් ගලා එන්නට පිළිවන. එපමණක් නොව අනිකුත් බැංකුවල සහ/හෝ ආයතනවල සේවකයන් විසින් ද, මෙය පූර්වාදර්ශයක් කරගෙන විශ්‍රාම වැටුප් ඉල්ලා සිටීමේ අවදානමක් ද තිබේ. එහෙයින් අනිකුත් කරුණු අතර ඒ කාරණය ද හේතු කොට ගෙන අදාල සේවකයාගේ පැමිණිල්ල ගැන සහනයක් නොදීමට තීරණය කරමි.

එකී තීරණය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බව මා විශ්වාස කරමින් මගේ ප්‍රදානය මෙලෙසින් නිකුත් කරනු ලැබේ.

කේ. ඒ. ඩී. බී. කරුණාරත්න,
බේරුම්කරු.

2009 අප්‍රේල් මස 08 වැනි දින දී,
කොළඹ දී අත්සන් කරන ලදී.

06-432

මගේ අංකය : අයිආර්/10/32/2006.

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වැනි අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 2007.07.30 වැනි දින අංක 1508/7 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2007.07.23 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් නුගේගොඩ, මෙල්ඩර් පෙදෙස, තිස්ස මාවත, අංක 03, හි එස්. එච්. කැනරින් මහත්මිය ඇතුළුව මහජන බැංකුවේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ලැබූ මෙයට අමුණා ඇති උපලේඛණයේ නම් සඳහන් ලඝු ලේඛක, ලේඛිකාවන් එකොළොස් දෙනෙකු සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 02, ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ. ගාඩිනර් මාවත, ප්‍රධාන කාර්යාලය, මහජන බැංකුව අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.02.20 වැනි දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 මැයි මස 28 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.
එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්,

එස්. එච්. කැනරින් මහත්මිය,
අංක 03,
තිස්ස මාවත,
මෙල්ඩර් පෙදෙස,
නුගේගොඩ.

ඇතුළුව මහජන බැංකුවේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ලැබූ මෙයට අමුණා ඇති උපලේඛණයේ නම් සඳහන් ලඝු ලේඛක ලේඛිකාවන් 11 දෙනා

අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන්,

මහජන බැංකුව,
ප්‍රධාන කාර්යාලය,
ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ ගාඩිනර් මාවත,
කොළඹ 02.

අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල පිළිබඳවයි.

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වන වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2007.07.23 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශ්වය අතර පැවති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණ වූයේ මහජන බැංකුවේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ලැබූ, මෙයට අමුණා ඇති උපලේඛණයේ නම් සඳහන් ලඝු ලේඛක ලේඛිකාවන් එකොළොස් (11) දෙනා එම බැංකුවේ සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් නිකුත් කරනු ලැබූ 2003.11.02 වැනි දිනැති අංක 284/97 (3) දරන සේවක චක්‍ර ලේඛයේ දක්වා ඇති සුදුසුකම් 2003. 06. 30 දින වන විට සපුරා තිබීමේ හේතුව මත රහස්‍ය ලේකම් I ශ්‍රේණියට අධිශ්‍රේණි ගත කිරීම සඳහා හිමිකම් ලබන්නේද යන්න හා නොඑසේනම් ඔවුන් එකිනෙකාට වෙනත් කුමන සහනයන් ලැබිය යුතු ද යන්න පිළිබඳ වේ.

උක්ත ආරවුල සම්බන්ධයෙන් සමථයක් වෙන්දැයි ප්‍රථමයෙන් විමසන ලදුව, ඒ සඳහා ඉඩකඩක් නොමැති බැව් දෙපාර්ශ්වයෙන් දැන ගන්නට ලැබූ හෙයින් විභාගය ආරම්භ කිරීමට සිදු විය. ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් නීතිඥ ප්‍රේමවන්ද ඇපා මහතා පෙනී සිටි අතර වගඋත්තරකාර බැංකුව වෙනුවෙන් නීතිඥ තරංග අඹේපිටිය මහත්මිය සමඟ නීතිඥ සුරේන් පීරිස් මහතා ද පෙනී සිටිය හ. ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් හදා තිලකසිරි මහත්මිය ද ආරියසිරි වනිගසූරිය මහතා, සම්මුහන්දි ආරියරත්න මහතා, උපාලි ඩයස් මහතා, ගාලුගේ ලක්ෂ්මන් ප්‍රනාන්දු මහතා යන සාක්ෂිකරුවන් සාක්ෂි දුන් අතර වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කිසිදු සාක්ෂිකරුවෙකු නොකැඳවමින් විභාගය අවසන් කළද දෙපාර්ශ්වයම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කළහ. වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය කිසිත් ලේඛණමය සාක්ෂියකුද ඉදිරිපත් නොකෙළේය.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් පළමුවෙන්ම වාචික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ විශ්‍රාම ලත් සේවිකාවක් වූ අඳන්සූරියගේ දෝන හදා තිලකසිරි මහත්මිය තමන් 1979.04.02 දින සේවය සඳහා වගඋත්තරකාර බැංකුව වෙත බැඳුණු බවත්, වර්ෂ 2003.08.31 දින තෙක් සේවයේ යෙදී සිටිය බවත් සාක්ෂාත් කළා ය.

එම සාක්ෂිකාරිය විසින් 'පැ 1' ලෙස සළකුණු කරන ලද 2002.11.04 දිනැති වගඋත්තරකාර ආයතනය අමතන ලද ලිපියෙන් සේවක චක්‍ර ලේඛ අංක 333/2002 දරන චක්‍ර ලේඛය මගින් ලඝු ලේඛක (විවාහ) ශ්‍රේණියෙහි වර්ෂ 20 ක අවම සේවා කාලයක්

සපුරා ඇති සේවකයින් හට 3 - III ශ්‍රේණියේ උසස්වීම් ලබා දීමට කටයුතු කර ඇති බැවින් එකම සේවයක් කරනු ලබන තමන් (සංවෘත) යැයි වෙනත් ශ්‍රේණියකට වෙන් කිරීමෙන් තමන්ට අසාධාරණයක් සිදුවීමට ඉඩ ඇති බැවින් ලඝු ලේඛක (සංවෘත) ශ්‍රේණියට හිමි උසස්වීම් වන කණිෂ්ඨ රහස්‍ය ලේකම් ශ්‍රේණියටත් සේවා කාලය මත උසස්වීම් ලබා දෙන ලෙසත් ඉල්ලුම් කළ බව අනාවරණය කර ඇත.

2002.11.14 දින වන විටත් තමන්ට අසාධාරණය වීමේ ආරම්භය උදාවී තිබූ බැව් ඇය පැහැදිලි කළාය. එකම සේවය සඳහා ලඝු ලේඛක සේවාවට පැමිණි සාක්ෂිකාරිය ඇතුළු තවත් සේවක සේවිකාවන් හට, පාලක පක්ෂය විසින් සංවෘත - විවෘත වශයෙන් කොටස් දෙකකට වෙන්කොට ලඝු ලේඛක විවෘත සේවාව සඳහා අංක 333/2002 දරන චක්‍ර ලේඛය මගින් උසස්වීම් ලබා දී ඇතත් තමන්ට එනම් සංවෘත වශයෙන් සලකන ලද පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් උසස්වීම් ලබා නොදීම අයුක්ති සහගත බැව්ද පළ කරමින් සේවා කාලය මත උසස්වීම් ලබා දෙන ලෙසද ඉල්ලා ඇත.

“පැ 2” වශයෙන් සලකුණු කොට ඉදිරිපත් කොට ඇති 333/02 දරන චක්‍ර ලේඛය අනුව තමා ඇතුළු අනිකුත් 11 දෙනාද වර්ෂ 20 ක සේවා කාලයක් සම්පූර්ණකොට තිබීම හේතුවෙන් උසස්වීම් ලබා දෙන ලෙස වගඋත්තරකාර ආයතනයෙන් ඉල්ලා සිටි බවත්, එයට එකී ආයතනයෙන් සාර්ථක ප්‍රතිචාරයක් නොලත් බවත් හෙළි කළාය. එහෙත් “පැ 3” ලෙස සලකුණු කොට ඇති වගඋත්තරකාර ආයතනයේ 2003.11.02 දිනැති චක්‍ර ලේඛයේ 3 වන ඡේදය අනුව “දැනට කණිෂ්ඨ රහස්‍ය ලේකම් ශ්‍රේණියේ සිටින සේවකයන් හා 2003.06.30 දිනට මහජන බැංකුවේ ලඝු ලේඛක සේවයේ අවුරුදු 20 හෝ ඊට වැඩි කාලයක් සම්පූර්ණ කර ඇති ලඝු ලේඛක අධිශ්‍රේණියේ සේවකයන් පහත සඳහන් කොන්දේසිවලට යටත්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ පදනම යටතේ රහස්‍ය ලේකම් I ශ්‍රේණියට අධිශ්‍රේණි ගත කරනු ලැබේ. “පැ 4” දරන චක්‍ර ලේඛය මත මෙම සාක්ෂිකාරිය ඇතුළු අනිකුත් ඉල්ලුම්කරුවන් 11 දෙනා 2003.06.30 සිට උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් ලැබූ බව ප්‍රකාශ කළාය. එහෙත් පාලනාධිකාරිය විසින් එකී සුදුසුකම් මත උසස්වීම් ලබා දීමට පියවර නොගත් බවත් ප්‍රකාශ කළා ය. “පැය 3” චක්‍ර ලේඛයෙහි විශ්‍රාමික සේවකයන්ට උසස්වීම් දීමට නොහැකි බැව් කිසිදු තැනක සඳහන් නොවන බවත්, මෙම චක්‍ර ලේඛය පමණක් නොව සිය සේවා කාලය තුළ වගඋත්තරකාර ආයතනයේ වෙනත් කිසිදු චක්‍ර ලේඛයක එසේ සඳහන් නොවන බවත් සාක්ෂිකාරිය පැහැදිලි කළා ය.

එනමුත් තමන්ගේ සේවා කාලය තුළ කළමනාකාර ශ්‍රේණියෙහි III - I ශ්‍රේණිය සඳහා 300 දෙනෙකුට පමණ විශ්‍රාම ගිය පසුව උසස්වීම් ලබා දුන් බවට තොරතුරු හා සාක්ෂි පවත්නා බැව් මෙම සාක්ෂිකාරිය හෙළි කළා ය. එම කරුණ සඳහා ලිඛිත සාක්ෂි පැ 10 හා පැ 11 මගින් ඉදිරිපත් කොට ඇත. තවද පැ 12, පැ 13, පැ 14 ලේඛණ ද එම කරුණු ඔප්පු කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් කොට ඇත.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම සාක්ෂිකාරිය තවදුරටත් පැහැදිලි කළේ, තමන්ට වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය විසින් කරන ලද යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප කරන බව ය. එය මෙසේ පැහැදිලි වේ.

“ ප්‍ර : වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මා යෝජනා කර සිටිනවා. බැංකුව ගත් තීරණ අනුව තමාටත් අනික් දහ දෙනාටත් පැ 3 චක්‍රලේඛය බලනොපාන බව පැ 3 ලේඛනයෙන් තමන්ට දන්වා තිබෙන බව, එය තමා පිළිගන්නවාද?

උ: පිළිගන්නේ නැහැ.”
සාක්ෂිකාරිය තවදුරටත් තමන් ඇතුලු අනික් 10 දෙනාට වූ අසාධාරණය පිළිබඳ මෙසේ දක්වා සිටියි.

ප්‍ර : තමන් විශ්‍රාම යන විට ලඝු ලේඛිකාවක් හැටියට තමන්ට ලැබෙන්න තිබුණ උපරිම තත්ත්වයට තමා පත්ව සිටියාද? තමාට ලැබිය යුතු සියලුම උසස්වීම් ලැබී තිබුණාද?

උ: උසස්වීම් ලැබී තිබුණේ.

ප්‍ර : තමා ඇතුලු අනික් 10 දෙනාටත් ඊට වඩා ඉහළට උසස්වීම් ගන්න සුදුසුකම් සහ ප්‍රතිපාදන තිබුණා ද?

උ: ඔව්.

ප්‍ර : තමා විශ්‍රාම යන අවස්ථාව වන විට තමන්ට උසස්වීමක් තමන්ට ඊළඟට තිබෙන තනතුර මොකක්ද?

උ: පරණ චක්‍ර ලේඛය අනුව කණිෂ්ඨ රහස්‍ය ලේකම් I ශ්‍රේණියත්, අළුත් චක්‍ර ලේඛය අනුව රහස්‍ය ලේකම් I ශ්‍රේණියත් ලැබිය යුතු යි.

මෙම සාක්ෂිකාරියට අනුව

ප්‍ර : {(අංක 284/97(3))} චක්‍රලේඛය නිකුත් කරන වේලාවේ එහෙම කලින් දිනයක් දමා බලගත් වන්න හේතුවක් තිබුණා ද?

උ : ඔව්. හේතුවක් තිබුණා. අංක 333/2002 චක්‍රලේඛයෙන් අපි විශ්‍රාම ගියත් අපට හිමිවිය යුතු උසස් වීම් නොදීම නිසයි මෙසේ පසු දිනයක් දමා තිබෙන්නේ. (58 පිටුව)

ප්‍ර : ඔබ කියන්නේ ඒ බැංකුවේ තිබෙන පරිචය අනුව තමන්ලා මේ උසස්වීම් වලට විශ්‍රාම ගියත් සුදුසුකම් ලබනවා කියාද?

උ : ඔව්. යන්නෙන් පෙන්වා දෙනු ලබන්නේ තමන් හට උසස්වීම් ලබා දීමට විශ්‍රාම ගොස් තිබීම හේතුවක් නොවන බව ය.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වයේ තවත් සාක්ෂිකරුවෙකු වූ කොට්ටිලගේ ආරියසිරි වනිගසූරිය නමැති අය ප්‍රකාශ කර සිටියේ තමන් 1975 වර්ෂයේ විශ්‍රාම ලබා සේවයෙන් බැහැර වූ බවත්, තමන් විශ්‍රාම ගිය පසුව කරන ලද ඉල්ලීමක් සම්බන්ධයෙන් අධිකරණයේ දී ඇති කර

ගන්නා ලද සමථය ප්‍රකාරව තමන්ට III - 1 ශ්‍රේණියට උසස්වීමක් ලබාදීමට වගඋත්තරකාර බැංකුවේ කළමනාකාරිත්වය තීරණය ගත් බවය. ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ තවත් සාක්ෂිකරුවෙකු වූ සම්මුහන්දි ආරියරත්න මහතාද ඉහත සාක්ෂිකරුවන් සාක්ෂිය තහවුරු කළේ ය.

එය ආරියරත්න මහතාගේ සාක්ෂිය අනුව තවදුරටත් පහත කරුණු ස්ථුට වේ:

ප්‍ර : මහත්මයාලට උසස්වීම් ලැබෙනකොට මහත්තයා විශ්‍රාම ගිහින්ද සිටියේ ?

උ : ඔව්.

ප්‍ර : මහත්මයාලා මේ නඩුව පවරන කොට විශ්‍රාම ගිහින්ද ගිහියේ ?

උ : නැහැ. සේවයේ සිටියේ.

ප්‍ර : මහත්මයාලට මෙම නඩුවේ ප්‍රතිලාභ ලැබුණේ විශ්‍රාමිකයින් හැටියට ?

උ : ඔව්.

ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ තවත් සාක්ෂිකරුවෙකු වූ උපාලි ඩයස් මහතාගේ සාක්ෂියට අනුව 2003 ජූනි 30 දා වනවිට මෙම අය උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් ලබා සිටියද අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ තීරණය ලබා දුන් 2003.11.27 දිනය වන විට ඔවුන් විශ්‍රාම ගොස් සිටි බැවින් උසස්වීම් ලබාදිය නොහැකි බව පාලක පක්ෂය දන්වා ඇති බවත්, අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල තීරණය මාස 06 ක කාලයකින් ප්‍රමාද වී ඇති බවත්, එකී කාලය තුළ ඉල්ලුම්කරුවන් විශ්‍රාම ගත්වා ඇති බවත්, වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනත් අවස්ථාවක විශ්‍රාම ගිය අයට උසස්වීම් ලබාදී ඇති බවත්, 284/97/(3) චක්‍රලේඛය නිකුත් කොට ඇත්තේ 2003.11.02 දින බවත් එහෙත් එයට අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල අනුමැතිය දී ඇත්තේ 2003.11.27 බවත්, ඒ අනුව මෙම චක්‍රලේඛය ඉල්ලුම්කරුවන්ට බලපාන පරිදි කලින් දිනයක් වෙනස් කරන්නට හැකියාව තිබූ බවත් හෙළි කළේය.

ගාඵගේ ලක්ෂ්මන් ප්‍රනාන්දු මහතා 2002.04.15 දින විශ්‍රාම ගැනීමෙන් පසුව 1996.09.05 දින සිට බල පැවැත්වෙන පරිදි තමන්ට උසස්වීමක් ලත් බවත් පෑ (17) පරිදි අවුරුද්දකුත් මාස 03 කට පසුව විශ්‍රාම යාමට අවුරුදු 5 කට කලින් සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි උසස්වීම් ලැබුණ බවත් සාක්ෂාත් කළේ ය.

ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වයේ සාක්ෂිවලින් සම්පිණ්ඩනය කර ගත හැකි පහත සඳහන් කරුණු ගැන අවධානය යොමු කළ යුතු ය:

1. ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වයේ පෑ 3 ලේඛණය අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් 11 දෙනාම ලඝු ලේඛක සේවයේ වර්ෂ 20 ක පළපුරුද්ද ලබා සිටි බවත්, එකී චක්‍රලේඛයේ (3) ඡේදය අනුව කණිෂ්ඨ රහස්‍ය ලේකම් (1) ශ්‍රේණියට උසස්වීම් ලැබීමට සුදුසුකම් සම්පූර්ණ කර තිබීම.

2. “පෑ 3 ” දරන චක්‍ර ලේඛය 2003.11.02 දින නිකුත් කර ඇත්තේ, 2003.06.30 සිට ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයට පෙරදානම කොට තිබූ බවත් එදිනට පසුව මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් විශ්‍රාම ලබා ගත් බව.

3. “පෑ 3 ” දරන චක්‍ර ලේඛය ප්‍රමාදයෙන් යුතුව ඉදිරිපත් කර ඇති බව හා එකී ප්‍රමාදය හේතුකොටගෙන ඉල්ලුම්කරුවන් 11 දෙනා හට අගතියක් සිදුවූ බව,

4. ඉල්ලුම්කරුවන් 2003.06.30 දිනය වන විට උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් ලබා තිබූ බවත්, ඔවුන් 2003.11.27 දිනය වන විට විශ්‍රාම ලබා තිබූයෙන් උසස්වීම් ලබා නොදුන් බව.

5. අංක 284/97(3) දරන චක්‍රලේඛය සඳහා වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වයේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය අනුමැතිය ලබාදී ඇත්තේ 2003.11.27 වන අතර එකී චක්‍රලේඛය නිකුත් කිරීම සිදුකොට පවත්නේ 2003.11.02 දින එනම් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතියට පෙර බවත්, වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය එකී දිනය 2003.12.02 දින බව සඳහන් කළද එය ලේඛනගත සාක්ෂි මගින් ඔප්පු කර නොමැති බව, එකී වරද නිවැරදි කිරීමට වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය අපොහොසත් වූ බව,

6. පෑ 10, පෑ 11, පෑ 12, පෑ 13, පෑ 14, පෑ 15, පෑ 17 දරන ලිඛිත සාක්ෂි මත වගඋත්තරකාර ආයතනයේ එක්තරා සේවක කොට්ඨාසයකට ඔවුන් විශ්‍රාම ගොස් සිටියද වර්ෂ 6 ක තරම් කාලයක් පෙරදානම කොට උසස්වීම් ලබා දී ඇති බව.

7. එහෙත් මෙම බේරුම්කරණයේ ඉල්ලුම්කරුවන් 11 දෙනා ඉහත පරිදි උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් ලබා සිටියද වගඋත්තරකාර බැංකුව එකී අයවලුන් සඳහා උසස්වීම් දීම පැහැරහැර ඇති බව ද,

8. මෙම සේවකයින් 11 දෙනා 2003.06.30 සහ 2003.11.20 යන කාල පරාසය අතරතුර විශ්‍රාමගත්වා ඇත්තේ පෑ (3) චක්‍ර බලාත්මක කොට පවත්නේ 2003.11.27 දින සිට ය. උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් පරීක්ෂීමේ දිනය වූ 2003.06.30 දිනය සහ චක්‍ර ලේඛය බලාත්මක දිනය වූ 2006.11.27 දින අතර කාල පරිච්ඡේදය තුළ කිසියම් සේවක කොට්ඨාසයක් නොතකා හැර ඇත. එකී සේවක කොට්ඨාසය නම් මෙම බේරුම්කරණ යෙහි ඉල්ලුම්කරුවන් බව.

9. වගඋත්තරකරුවන් බේරුම්කරණය වෙත හේතු දක්වමින් සහ ඔවුන්ගේ ලිඛිත දේශනයෙහි කරුණු දක්වමින් මෙම ඉල්ලුම් පත්‍රය පහත සඳහන් ඡේද මත ප්‍රතික්ෂේප කරන ලෙස ඉල්ලා ඇත.

එනම්,

' 1. At the time the said Circular No. 284/97(3) came in to affect the Applicants had retired from Service'

2. Since The Applicants had retired from Service at the time that said circular came in to operation the rules relating to the promotions of stenographers as set out in Circular No. 284/97 (3) did not apply to them'

යනාදී වශයෙනි,

“පෑ 3 ” දරන අංක 284/97(3) දරන චක්‍රලේඛය දෝෂ සහිත වේ. එනම් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය අනුමත කළ දිනය වූ 2003.11.27 දිනයට පෙර එකී චක්‍රලේඛය නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී (ආයතන සහ මානව සම්පත්) විසින් 2003.11.02 දින සේවක මණ්ඩලය

වෙන නිකුත් කොට ඇත. කෙසේ වෙතත් එකී දෝෂය පැවතුනද උසස්වීම් සඳහා සුදුසුකම් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා දෙන ලද සීමාව වූ 2003.06.30 දිනයද නොතකා සිටිය නොහැක. එම දිනයට සුදුසුකම් ලත් සේවකයින් සඳහා උසස්වීම් පසු දිනයක ප්‍රදානය කිරීමේ වරදක්ද නැත. එහෙත් මෙහි සිදුව ඇති වරද නම් සුදුසුකම්ලත් සේවක පිරිසක් විශ්‍රාම ගොස් සිටීමේ පදනම මත නොතකා හැරීම වේ. එනමුත් වගඋත්තරකාර බැංකුව වෙනත් අවස්ථාවන්හිදී විශ්‍රාමගොස් සිටි සේවකයින් සඳහා සහන ලබාදී ඇත. ඒ අනුව පහත ප්‍රදානය කරමි.

මහජන බැංකුවේ සේවයෙන් විශ්‍රාම ලැබූ මෙයට අමුණා ඇති උපලේඛණයේ නම් සඳහන් ලඝු ලේඛක ලේඛිකාවන් එකොලොස් (11) දෙනා එම බැංකුවේ සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් නිකුත් කරනු ලැබූ 2003.11.02 දිනැති අංක 284/97(3) දරන සේවක චක්‍රලේඛයේ දක්වා ඇති සුදුසුකම් 2003.06.30 දින වන විට සපුරා

තිබීමේ හේතුව මත රහසා ලේකම් I ශ්‍රේණියට අධිශ්‍රේණිගත කිරීම සඳහා හිමිකම් ලබන බවට තීරණය කරමි. ඒ අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් එකොලොස් (11) දෙනා සඳහා අදාළ උසස්වීම් හා හිඟ වැටුප් සහ වැටුප් වර්ධක ආදිය ලබා දිය යුතු බවටත් තීරණය කරමි. මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ගැසට් පත්‍රයේ පළවී මසක් ඇතුළත ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවද තවදුරටත් තීරණය කරමි.

මෙම ප්‍රදානය අපක්ෂපාති හා සර්ව සාධාරණ ප්‍රදානයක් බව සහතික කරමි.

එස්. කාරියවසම්
(බේරුම්කරු)

වර්ෂ 2009 ක් වූ පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින දීය.

මගේ අංකය : IR/10/32/2006

උපලේඛනය

අංක	නම	ලඝු ලේඛක - I පත් වූ දිනය	ලඝු ලේඛක - II පත් වූ දිනය	ලඝු අධි පත්වූ දිනය	විශ්‍රාම ගත් දිනය
01	එස්. එච්. කැතරින් මිය	1979.08.16	1985.08.16	1991.08.16	2003.09.10
02	කේ. සී. පෙරේරා මයා	1976.12.27	1985.12.27	1991.12.27	2003.11.20
03	ජී. එල්. නන්දසිරි මයා	1979.06.04	1985.06.04	1991.06.04	2003.07.31
04	ඩී. ජී. එන්. කුලතිලක මිය	1980.01.01	1986.01.01	1993.01.01	2003.09.25
05	එම්. එස්. බී. වික්‍රමරත්න මිය	1981.11.21	1985.04.02	1991.04.02	2003.09.28
06	එච්. පී. ඉන්ද්‍රාණි මිය	1976.05.17	1982.05.17	1988.05.17	2003.08.31
07	ඒ. ඩී. බී. තිලකසිලි මිය	1981.04.02	1985.04.02	1991.04.02	2003.08.31
08	වයි. බොනේජු මිය	1980.12.15	1988.02.03	1993.02.03	2003.08.03
09	එන්. ඩී. අයිරිස් මිය	1974.04.01	1985.04.01	1991.04.01	2003.09.25
10	එච්. කේ. ද සිල්වා මිය	1980.11.15	1986.11.15	1992.11.15	2003.06.30
11	එච්. ටී. එම්. අබේතිලක මිය	1977.04.19	1983.04.19	1989.08.01	2003.11.16